

[Bonnichsen.]

Talefilmen, at ofre de tilstrækkelige Beløb, saa at Filmen kan blive af den høje Standard, som man kan fremstille i Udlandet. Jeg maa indrømme, at den halve Million Kroner, som den højtærede Finansminister syntes, det var saa ædelt af ham at stille til Disposition, ikke er noget svimlende Beløb, naar der virkelig skal være Tale om at støtte danske Film. Jeg haaber — og jeg forstod det ogsaa saadan —, at dette Beløb efterhaanden kan blive sat meget op. Ikke for at disse Film saa kan spilles til nedsatte Priser, det kan ikke nytte, for saadan er Folk nu engang, at ser de, at en Film gaar til billigere Billetpriser, regner de med, at en saadan Film gør sig ikke. Det maa være saaledes, at Støtten direkte kommer Producenterne til gode.

Med disse Ord skal jeg tilsige mit Partis Støtte til hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

P. N. Petersen (Røjle): Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, selv om jeg maa erkende, at der maa være Grænser for, hvor langt man bør gaa paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Fornæs understregede meget stærkt, hvad et Biografteater, naar det bliver drevet rigtigt, kan betyde i kulturel Henseende, og deri giver jeg det ærede Medlem i høj Grad Ret.

Jeg saa i Bladene for nylig, at der var en Præst, der søgte Biografbevilling, og det har vakt en vis Opmærksomhed Landet over. Men jeg er nu ikke saa ganske sikker paa, at det var nogen daarlig Idé, da vi jo maa gaa ud fra, at en Teolog i rigt Maal maa eje de kulturelle Forudsætninger, som det vilde være ønskeligt, at en Biografdirektør raadede over. Det kan ikke nægtes, at adskilligt af det, der bydes Publikum i Biografteatrene, ikke holder Maal med den kulturelle Standard, Befolkningen med Rette kan gøre Krav paa, og hvad der kan gøres for at hæve Niveauet paa dette Omraade, bør ikke lades uforsøgt.

Fremvisningen af levende Billeder kan altsaa have en virkelig kulturel Betydning, og derfor tror jeg ogsaa, at vi med dette Forslag er naaet til Grænsen for de Byrder, som det er forsvarligt at lægge paa denne Kunst- art, der som ingen anden faar den store Befolkning i Tale.

Det ærede Medlem Hr. Bonnichsen understregede det gamle Ord om, at „Riget fattes Penge“, og det gør det jo i Øjeblikket. Derfor kan man ogsaa være udsat for noget af hvert, hvad ikke mindst adskillige De-

tailler i Eengangsskatten bærer Vidnesbyrd om. Der er adskillige Omraader, hvor det er vanskeligt at frigøre sig for Indtrykket af, at der bliver gjort Uret. Biografteatrene maa derfor heller ikke vente, at de kan gaa fri, og jeg kan da efter Omstændighederne, selv om det gør mig ondt, anbefale Lovforslaget paa mit Partis Vegne.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Lovforslaget deres Tilslutning. Jeg beklager naturligtvis, at den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti ikke har kunnet tilslutte sig Forslaget, lige saa lidt som det samme Parti gjorde det i det høje Folketing.

Det er af forskellige Ordførere blevet sagt, at den halve Million Kroner, det er Hensigten at stille til Raadighed til Støtte af kunstnerisk værdifulde danske Film, ikke rækker langt, og at det ikke betyder noget videre. Jeg tror nu alligevel ikke, at man helt skal kimse ad dette Beløb. Man maa jo huske paa, at der ikke indspilles saa forfærdelig mange danske Film om Aaret, og hvis der, som det ærede Medlem Hr. Fornæs antydede, af denne halve Million Kroner kunde ydes Støtte til en 2—3 gode Film om Aaret, tror jeg nok, at det maa siges, trods alt, at være en væsentlig Del af den danske Filmproduktion, der kan fortjene et saadant Tilskud. Lad os nu se, hvordan den halve Million Kroner virker, og hvor meget Brug der bliver for den, saa kan vi altid tale om Tingene ved en senere Lejlighed. Jeg tror ikke, man skal begynde alt for voldsomt paa disse Omraader. Man maa i Sandhedens Interesse erkende, at det er ikke alle Film, der er lige værdifulde i kulturel Henseende.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. H. C. Andersen i, at der vil opstaa forskellige vanskelige Spørgsmaal ved Administrationen af den halve Million Kroner. Jeg gaar ud fra, at der maa nedsættes et sagkyndigt Udvalg, som har Forudsætninger for at bedømme en Films kunstneriske Værdi, og det bør være dette Udvalg der afgør, om en Film skal have Tilskud eller ej.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.